

KLINIASTY (4) *ai*

a jasne.

sg m N kliniasty (1). ◇ A kliniasty (1). ◇ f A kliniastą (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „klin” ‘trójkąt’; w kształcie trójkąta; cuneatus Calep, Cn; triangularis, triangulus, trigonalis, trigonicus, trigonus, triquetrus Cn (4) : sukna cwykiél/ to iest płát kliniasty/ w wodę wetknął Oczko 11; Cuneatus – Kliniastij. Calep 277b.

Szereg: »kliniasty albo tryjangułowy« (2): Na rekawiech szati Axamitnei czarney, wKofłke kliniastą. albo triangulową WyprKr 41, 65v.

Synonimy: trojgranisty, tryjangułowy, trzygranny, trzygranowity, trzykątny.

Cf **KLINOWATY**

ZCh